

Автор: Азамат (Смирнова) Светлана Васильевна

Книга: Тӗлӗнтермӗш тӗлӗк

Сказка: Тавсарулла Кӑтрак

Халап

Пурӑннӑ тет ҫӗр ҫинче Кӑтрак ятлӑ Улӑп. Ун тӑванӗ-хурӑнташӗ йышлӑ пулнӑ, ӗҫченлӗхӗпе палӑрса тӑнӑ. Улӑпсем пурӑнмалли ҫурчӗсене пӗлӗте ҫити, тӑпене шӑтарасла ҫӗллӗ купаланӑ.

Тӑпене хуҫи – Аслати – виҫӗ урхамах туртакан тӑрантас ҫине ларса час-часах пӗлӗтсем хушшипе ярӑнса ҫӗренӗ, таврара мӗн пулса иртнине курса-сӑнаса тӑнӑ, Ҫилпе ӑмӑртса вӗҫтерекен урхамахсем Улӑпӑн ҫӗллӗ ҫурт тӑррине тӑтӑшах ватса хӑварнӑ. Кӑтракӑн ӑна час-часах сапласа тӑма тивнӗ.

Пӗррехинче ларать тет Кӑтрак пӑрт тӑрринче пурттипе те мӑлатукӗпе тӑнклеттерсе. Ян! ян! аякка сарӑлнӑ пуртӑпа ӗҫленӗ сасӑ. Аслати хӑлхине те кӗнӗ. Вӑл ҫӑтайман, Кӑтрак патне пырса тӑнӑ.

– Мӗн шавлатӑн, Кӑтрак? – ыйтнӑ Аслати.

– Салам, Аслати. Эпӗ мар, ӗҫ шавӗ янрать.

– Миҫе хут каларӑм сана пӑртна кун пек ҫӗллӗ ан ту тесе – итлеместӗн. Ма тӑпене шӑтаратӑн? Ҫӗр ҫинче вырӑн сахал-им?

– Мана вырӑн ҫитет-ха. Сан урхамахсем темшӗн манӑн пӑрт тӑррипе чупса иртме юратаҫҫӗ. Парӑнарах ҫӗреме май ҫук-ши? Тӑпене вӗҫӗ-хӗррисӗр вӗт... – хуравлатӑ Кӑтрак.

– Хам патшалӑхра хам хуҫа. Эсӗ мана ан вӗрент.

– Паллах, хуҫа. Ҫиле хирӗҫ вӗҫтерсе тухатӑн та шура пӗлӗте тапта-тапта ыраттаратӑн, кӑвакартса амантатӑн – шеллеместӗн. Паян та эсӗ хура лашусене кӗлнӗ, тимӗр тӑрантаса ларнӑ. Шура лашусене кӗлнӗ ылтӑн тӑрантаспа ҫула тухма эсӗ кӗмӗл ҫипуҫ тумланатӑн. Ун пек чухне эсӗ лӑпкӑ, Ҫав кун тӑпене те янкӑр таса, ҫанталӑк та тӗлек. Паян санран асӑрханмалла, паян эсӗ кӑра.

– Тӗрӗс, куҫу витӗр курать. Сан кӑна-и, пӗлӗтсен те мана юрама пӗлес пулатӑ.

– Аслати, каҫар ӗнтӗ, эпӗ пӑрт тӑррине сӑмах ҫапма хӑпарман ҫав, хӑвах куратӑн. Пуҫланӑ ӗҫе хӑвӑртрах, каҫ пуличчен, вӗҫлес килет. Ав канӑҫсӑр лашусем тулхӑрма пуҫларӗҫ, пӗр вырӑнта тапӑртатса тӑрса ывӑнчӗҫ пулӗ.

Ҫапла каланӑ та Кӑтрак, тарлӑ ҫамкине шӑлса илнӗ, Аслати ҫине йӑвашшӑн пӑхнӑ. Унтан пуҫ ҫӗклемесӗр пурттипе ӗҫлеме пуҫланӑ.

Мӑнаҫлӑ Аслати вӑрӑм сухалне сӑтӑрқаласа илнӗ, ҫиллес куҫӗнчи вут-хӗмӗ Кӑтрак ҫине сирпӗннӗ: «Пӑх-ха эсӗ ӑна, епле хӑюллӑ! Шавлатӑ те шавлатӑ. Мана итлесшӗн те калаҫашӑн та мар, хӑйӗннех тӑвать!..» – тарӑхса шутланӑ хӑй ӑшӗнче.

– Кӑтрак, эп сана пӗчӗклететӗп. Эсӗ Улӑп пек пысӑк мар, кӑткӑ пек пӗчӗк пулатӑн. Ун чухне манпа тавлашма пӑрахатӑн.

– Тавлашма тӑп-ҫке! Манӑн хирӗҫме те шухӑш ҫук. Ыйтӑн та, хуравларӑм. Пуҫаннӑ ӗҫе вӗҫлес пулатӑ. Эсӗ мана ан кӗрен.

– Ытла та харсӑр Улӑп эсӗ. Асли хушнине итлемелле, эсӗ ман сӑмаха хӑлхана хывмастӑн, тӑпене янратса кирлӗ мар шӑв-шав каларатӑн. Ку манна пачах та килӗшмест.

Кӑтрак хирӗҫ нимӗн те чӗнмерӗ, шан! та шан! ҫапрӗ пӑтана. «Эй, шеремет пӑти, тем кутӑнланать, пӑх-халӗ, кукаӑрӑлчӗ те ларчӗ, – калаҫрӗ вӑл хӑйпе хӑй. – Те хӑми нӗрӗ, те хам тӗрӗ лектерейместӗп».

– Кӑтрак! – тарӑхсах кайнӑ Аслати. – Кӑтрак! Мӗн илтмӗше перетӗн? Эпӗ асӑрхаттарни сана пур пӗрех-им?

– Эсӗ ҫӗлтен лайӑх куратӑн, пирӗн, аялтисен, лайӑх пурнӑҫ тӑвас тесен пуҫ ҫӗклемесӗр ӗҫлес пулатӑ.

Аслати ура җине тәнә, тимёр туйине тәронтас тәпне шәтарасла җапнә. Пётём тавра чётренсе илнә.

Кәтрак чунә җўҗеннә, анчах та вәл җакна пәләртман, пўрт тәрринче тәрмашма чәрәнман.

Ак тамаша! Мён амакә Пёрре җапать те мәлатукәпе – виҗә аршән тәршшә пәчәкленет, виҗә пәт чухлә начарланать. Тепре җапать – тата пәчәкленсе ларать.

Тин кәна вәйпиттискер самантрах хавшакланнипе мәлатукне те, пурттине те тытаймасть. Вёсем җәре ўкеҗҗә, пёр нәрә шўлөкне лапчәтса хураҗҗә.

Тарәхнә Нәрә нәрла-нәрла ятлаҗма пикенет:

– Кәтрак, мён туса хутән, мур илесшә? Чутах пәтеттём вёт!..

Нәрә ятлаҗать пулин те хәй җав-җавах Кәтрака шырать. Пурттипе мәлатукә, пәчки, пәти сапаланса ыртаҗҗә, хуҗи курәнмасть.

– Хәй аҗта-ши вара? Пурттисемпе перкелешет, хәратасшән-ши мана? Е тәп тәвас тет-ши? – тарәхнә Нәрә, Кәтрак еҗ хатәрәсене тапа-тапа илнә.

Ансәртран пәчәкленсе ларнә Кәтрак җурт тәрринчен аран-аран анать. Пәхәть те – хәй купаланә кил-җурт әна пы-ысәк керменән курәнса каять. Мён пулса иртнине әнкарса илме пёр кана җенәк картлашки җинче шухәша кайса ларать.

«Чәнах та пәчәк пулса тәтәм-и вара? Аслати җилленни җитрә пулә, каланә сәмахне пурнәҗларә пулә».

Унтан Кәтрак сасартәк чалт! сиксе тәрәть те тўпенелле пәхса Аслитие җапла калать:

– Э-эй, Аслати-и, эсә мана куратән-и, илтетән-и? Җўрес җулу такәр пултәр. Керменём халә пушанчә ёнтә, әна тәппипех аркатма пултаратән. Текех сана кансәрлеместәп.

Хирәҗ хурав пулман.

Кәтрак сапаланса ыртакан пурттине, мәлатукне, пәчкине, пәтисене пуҗ тайса: «Шел пулин те, халә сирәнпе никам та уса кураймә ёнтә... Каҗарәр, сирән тутәхса-җәрсә ыртма тивет», – тенә. Хурләхлә куҗәнчен чун сывләмән шәрси – куҗҗуль – татәлса аннә. Кёмәл шәрса җәре ўкнә те ўкнә.

Кәтрак җәнә пурнәҗ тума җәнә җәрелле утнә...

Тәләннә Нәрә куҗне чарса пәрахнә, йәкәлтешсе илнә. «Җав кирлә-ха, җав кирлә. «Ай-уй-й! Кәтрак-и эс, Кәтрак мар-и?» – текелесе вәткеленсе вәҗсе җўренә.

Кәтракән Нәрәпа сәмахлама кәмәлә те, вәхәчә те җук. Унән хыпалана-хыпалана җәнә пәчәк җурт лартма пуҗәнмалла...

Аслати пәтёмпех курать, илтет. Нәрә Кәтракран тәрәхлани әна култарать. Нәрә пәчәкрән пысәк тусан мён пулә-ши? Аслати хәйән шухәшне чәна хывать – Нәрә пысәклатать. Лешә самантрах Упа пулса тәрәть, хәйәнчен хәй хәраса каять.

– Ай-уй! Эпех пултәм-ши ку? Мәскерле әптәр-каптәр кўптеке вара ку? Акә, хам куҗпа хам куратәп: ури хамән, сәмси те хамән.

Те тәләннипе, те савәннипе малти урисемпе кәкарне җапа-җапа питә хытә мәкәрсә ярать. «Ай-уй, сассәм та улшәннә иккен!..»

Хәнәхнә йәлипе вәҗсе хәпарма хәтланать – вәҗеймест. Җурәмне хыпалать, җаврәнса пәхәть – җуначәсем курәнмаҗҗә.

«Җунатсәр... җунатсәр тәрәтса хәварчәҗ. Сывләшра ярәнәттәм, чечек җине ларса чуччу тәваттәм... Тепёр тесен халә эпә Кәтракран та пысәкка! Тек никамран та хәрамастәп!»

Пуҗә җаврәнса кайнипе Упа палтәрт! тўнсе каять. Ун айне пулнә хунавсем шатәрт! хуҗәлаҗҗә.

Мён тери пысәкчә вёсем, хунавсемпе тёмәсем, халә җўллек те мар иккен. Упа каҗарәлса тәрәть, курәк хушшинче кәшәлтетекен пәчәк Кәтрака урипе тәртсе амантәть. Кәтрак ыратнине тўсет, ахлатса йынашмасть, никама та чәрмантарас темест. Хутланса ыртнә Кәтрака йываҗә те, курәкә те хәрхенет, имлә сәткенәпе сиплет.

Сывалнә Кәтрак татах чупать, чикеленсе каясла еҗлет. Хуҗәлса ўкнә вәтә туратсене пуҗтара-пуҗтара җурт купаласа лартәть.

Вәйне ниҗта хума пәлмесәр каҗәхса кайна Упа Кәтрак җуртне ишсе антарать – хәй шўлөкәшән тавәрма шутланә кәтәк ёмәтне пурнәҗлатъ. Кәтрак аптрәса тәмасть, җурта җәнәрен купалама пуләшу ыйтса ниме юрри янратса ярать:

Нимене, нимене,
Таванамсем, нимене.
Җәнә кермен җеклеме
Пурте килёр нимене.

Пёр-пёрне пулашма хавас таванё-хуранташё Кятрак җуртне малтанхичен те чапларах җеклесе лартать. Нимере тәрәшуллә пулнашан тав туса җәнә пурт ёскине пуханна тус-таванне тараватла хуса тутла кучченеҗпе ханалать. Малалла та килештерсе пуранма ырлаҳ-сывлаҳ сунать. Таванпа таван җапла пулмалла та.

Аслати йалтах курать. Хушаран вал тавал җеклет, җисём җистерет, Кятрак вайне-чәтәмне төрөслес тенён, тулли шыв каткисене үпентере-үпентере җумәр такать, Җапла майпа Кятрака хәратма шутлать.

Кятрак питё сисёмлө: тавал тухасса, җумәр җавасса малтанах туять, хәвәтрах җуртне кёрсе пытанать. Аләкне, кантакне хупать. «Җумәрё җутәр-ха, апа үсен-тәрансем те, чөр чунсем те кәтеҗҗё. Җумәр хыҗҗан сывлаш та тасалать», – тесе шухашла-шухашла пуртре кәштәртатать.

Җумәр шапәртатма чарансан аләкне уҗиччен малтан кантакран пәхать. Упа пырса сәтәр тавасран шикленет.

Пёр кунхине Упа йәраланса җитнө те, Кятрак җулне пүлсе хунә, вёҗкөнленме, курнаҗланма тапратна.

– Кятрак, эсө тек Улап мар, пәлетён-и? Эсө – кәткә.

– Кәткә так, кәткә, мөнле чёнес килет, җаван пек чён.

– Асту, манпа ан тавлаш. Унсәрән халь тесен халь җәнә җуртна тапса сирпәтетөп.

– Эпө санпа нихәҗан вай виҗмен. Татах таптас килет-и? Җаван пек пуҗтахланма намәс пулмалла та сана... Пёрмаях ман тавра усал шухашпа яванса җуретөн.

– Эсө манран хәратан иккен. Чәнах, хәратан. Хәра манран, Кятрак.

– Хәратәп-и, хәрамастәп-и, эсө мана курентерни, пәлетён-и, сана ман умра пәчәклетет.

– Мө-ён? Сан умра пәчәкленетөп-и? Шутласа калас. Эпө санран мөн чухлө пысәк.

Хаш! сывласа яратәп та пёр җухрама вёҗсе җапанатан вёт, айван. Эсө – вөтө, эсө – вайсәр. Эсө мана нимён те таваймастән.

– Манан хама пуранма вай җитет. Эсө манран пысәк, сан вай пур, ку төрөсех. Анчах та, каҗар та, асупа эс пәчөк. Мөншён тесен хәвантан пәчөкреххисене курентернипе мухтанатан. Төрөс мар таватан, Упа. Эпө сана кансөрлеместөп, айәпсәрах ан тив мана. Пуҗсәр ан пул, Упа, тәна илсем. Атя уттар хәв җулупа.

– Ман пуҗ хай вырәнөнчех ларать-җке. Акә куратан-и? – төреклө малти урисемпе ләп-ләп җапса илет пуҗне Упа. – Пуҗсәр мар.

– Брә тавакана тәнлә-пуҗлә, усал тавакана тәнсәр-пуҗсәр теҗҗө. Пуҗпа шутласа йөркеллө пуранас пулать, Упа.

Упа Кятрака пёр сәмах та калаймән. Шанк! хытса кайна, шухашпа йывәрланна пуҗне енчен енге сулкаласа майөпен хайён килне уттарна.

Пёррехинче тискер тавал тухна. Җил урса-уласа вөрнө. Хүтөленме пултарайман йывәҗсем ахлата-ахлата хуҗалса үкнө.

Шәтәкра чөтресе выртакан Упа пуҗне шухаш пырса көрет: «Кятрак аҗта-ши, асар-писер җил-тавала епле чәтатъ-ши?»

Сиксе тәрать те Кятрак җурчө енелле ёрөхтерет. Тавах, җурчө вырәнтах. Упа тәп! чаранать, ләш! сывласа ярать.

Җав самантра Кятрак җурчөпе юнашар үсекен йывәҗ шәртәртатса илет. Көҗ-вөҗ Кятрак җурчө җине үкекен хуҗална йывәҗ вуллине Упа җийөнчех айккиелле төртсе яна. Кәшт сывлаш җавәрса илнө хыҗҗан әшөнче темөнле ыра туйам пәчөккөн вай илсе пынине туйса илнө.

«Анлантәм, тинех әнлантәм сана, Кятрак. Брә ёҗ тусан чун саванать», – хәпәртланса Кятрак җурчө тавра тапәртатса җавәнна Упа. Тулли кәмәлпа йәвине тавәнна та ләпланса мәшлата-мәшлата җывәрах кайна.

Хёл ларнă, тавралăх ыйха путнă. Шурă юр Упа йăвине хулăн сийпе витнĕ.

Сисĕнмесĕрех сивĕ кунсем иртнĕ, илемлĕ суркунне ситнĕ. Тутлă ыйхинчен вăраннă Упа йăраланса ашă шăтăкĕнчен тухнă.

Вăрман кашлатъ, хĕвел йăлтăртататъ. Упа карăна-карăна мĕкĕрсе илет, унăн кампа та пулин калашас килет. Курах каятъ: сўлте, тўпере, пĕр хитре кайăк вашлаттаратъ. Ун сиче Кăтрак ларса пыратъ. Кăтрак та Упана асăрхатъ, кайăкне йывăс сине ларма ыйтатъ.

– Салам, Упа. Чиперех хёл каçрăн-и?

– Салам, Кăтрак. Чиперех пулмасăр!.. Ай-уй кайăк кўлсе катаччи чупма камран вĕрентĕн?

– Эпĕ васканине курса чĕвĕлти тусăм: «Хăпарса лар, ситмелли сĕре часах илсе ситеретĕп», – терĕ. Эпир унпа кўршĕ вăрманти тăван-хурăнташа суркунне ситнĕ ятпа саламлама пуçтарăнса тухнă. Вĕстерер-ха, сывă пул.

Кайăк чĕвлетсе илнĕ, Кăтрак Упана ал сулса тўпенелле сĕкленнĕ. Лешĕ вара – курака, йывăса, кайăка, хурт-капшанкăна сывлăх суннă. Шăнкăртатса юхакан шыв тĕкĕрĕ сиче хайĕн сăнне курнă та, ашшăн кулса илнĕ. Тяпписене чăмпалтаттарса уçалтарнă, пит-куçне суса тасатнă Упа питĕ кăмăллă курăннă.

Вăрманти мĕнпур чĕр чунсем суркунне ситнипе савăнса хайсен йăвине, хăвăлне, шăтăкне шăлса тасатнă, юсанă, сĕнетнĕ.

Кăтрак та юрла-юрла ёсленĕ, юратнă суртне тултан та, шалтан та тирпейленĕ.

Анчах та пĕр кунхине шалкăм сумаç хытă сунç хыçсăн Кăтрак сурчĕ шўсе, пусăрăнса аннă. Черченкĕ чĕрипе сĕмсе чунне пашăрханулла шухăш савăрса илнĕ:

«Ытла та пĕчĕк сав эпĕ, ытла та пĕчĕк. Сăмăл мар мана пуç сине йăтăнса анакан йывăрлăхсене сĕнтерсе пурăнма. Аслати хушнине итленĕ пулсан, ахăртнех, сакăн чухлĕ асап курман пулăттăм», – тенĕ те нўрленнĕ куçне кĕпе санипе шăлса илнĕ, шăппăн-шăппăн юрласа янă:

Хурланас мар тесессĕн те
Хурланмалли тупăнатъ.
Ырă курма кансĕрлекен
Хуйхă-суйхă сұлахать.

Юман атте айĕпелен
Пуça пĕксе иртетĕп.
Сăка анне сумне пырса
Супăрласа илетĕп.

Улăхаттăм-улăхаттăм
Чăнкă-чăнкă ту тăрне,
Май килтерсе савăрттăм
Аслаттейĕн кăмăлне.

Чăнкă тăвĕ питĕ сўллĕ,
Ай, чăн тўпе сўллĕрех.
Кăтрак чĕри ыратнийĕ
Аслатие пурпĕрех.

Вăрман та итленĕ сак юрра, самантлăха шăпланнă. Хĕвел те итленĕ сак юрра, пĕлĕт хыçне пытаннă.

Аслати те итленĕ сак юрра. Чĕри сĕмселнипе ашĕнче хĕрхенў туйăмĕ суралнă:

«Кăтрака пысăкран пĕчĕк туни ана самаях асаплантарчĕ пулсан та, усаллă пулчĕ. Виçерен тухса пуçтахланма юраманине аңланса илчĕ пулас. Тараватлăскер тем те тўссе ирттерчĕ – никампа та ятлашмарĕ. Никама усал тумастъ, усал сунмастъ, хайне сăпайлă тытатъ, сăмахне те сыпăсулла савăрттарса калама пултаратъ. Ўстерес ана, вай-хăват парас. Ырă курса савăнса пурăнтăр».

Сапла шухăшлатъ кăна – Кăтрак яштака та тĕреклĕ сан-сурăмлă, илĕртўллĕ сан-питлĕ сун пулса тăратъ. Сав тери савăнса кайнипе такмакласа ташша яратъ:

Ури хаман маар-и ман,
Алли хаман маар-и ман?
Біра курса пуранма
Тус-таванам җук-и ман?

Йываҗе-куракё шапәр-шапәр алә җупать, хёвелё ытарма җук шевлине сапать, тавраләх йалтартатса, җиссе тәрать.

...Җул хыҗҗан җул иртет. Кәтрак хайён кайак пек вёҗес, урхамах пек вирхёнес ёмётне пурнаҗлать. Кәткәс машинәсем шутласа каларать, вёсемпе усә курса хайён ёҗ-пуҗне җамаллатать.

Җут җанталәкпа туслә пуранать, унан пуянләхне чыслан-хисеплән упраса тәрать. Йываҗ-курак лартса ўстерет. Кайаксем валли аша вёллесем туса җакать, апат хурса парать.

Кәтрак май килнё таран пурне те пуләшать. Аслатипе тек пёрре те куҗа-куҗан калаҗма тивмен пулсан та аһа яланах асра тытат. Пысак е пёчёк ёҗе пуҗанас умён тўпене тинкерет те Аслатирен килёшўпе сёнў, пуләшу ыйтат.

Йывар кунсем килсен хупәрласа илнё инкекрен хәтәлма җәләһәҗ тархаслать. Лартса ўстернё пахча җимёҗпе, җәкәр-таварпа сәйләса хапал тума хатёррине пёлтерет, хәтлә тёлелне чёнет. Аслати пуләшһипе пурнаҗ аһса пырасса ёненет.

Аслати Кәтрак ўсёмёсене курса саванать, пархатар парсах тәрать. Пёлётсем хушһипе ярапланна вёҗекен Кәтрака шуҳә урхамахёсене чарса тәратсах җул парать.

Тавҗәруллә Кәтрак ачисене, манукёсене хәй Уләп пулнә чухнехи асамлә вырансене, капмар та тёләнмелле капәр керменсене илсе кайса кәтартат. Җамрәксене җумман тәратса ёҗе вёрентет. Җёре юратса ака-суха тәвать, җәл куҗсене юшкәһран тасатать.

Вәл пуранакан ял-хула урамёсем сарлака та таса, капашһне пёлсе җёкленё җурчёсем хитре.

Кәтрак шура тум тәхәнма юратать, савнә мәшәрё – хәй аллипе тёрленё, кёмёл тенкёпе эрешленё җи-пуҗ кәмәллать.

Пултаруллә Кәтрак җамрәксене маттур, патвар, ыра кәмәллә, ёҗчен, тавҗәруллә пулма вёрентет, сипет курчәр тет. Ун чухне Аслати пуләшма пәрахмасть.

Апла пулсан Кәтрак таврашё-хурәнташё һихәҗан та пётмё, ўссех пырё, яланах лайәх пурәнё. Сапәррән кураһса тәракан малашләха талпәннә. Умри тумхахсене пәхмасәр малалла утать Кәтрак йәхё-әрачё, җав җул вёҗё-хёррисёр вәрам, җутә та усә.